

велики писатели мязатъ на онзи човѣкъ, който казвалъ за приятеля си: Когато срещнете моя приятелъ, можете да му говорите за всичко — за музика, за изкуство, за поезия, за наука, но дойде ли въпросъ до месечината, дума не отваряйте. Защо? Защото, като заговорите на този човѣкъ за месечината, той изгубва всичкото си равновесие.

Казвамъ: всѣки отъ васъ има такава една месечина. Докато не му говорите за месечината, той е добъръ, но щомъ го бутнете за месечината, той става лошъ, изгубва разположението си. Месечината подразбира слабоститѣ въ хората. Всички хора иматъ слабости, до които, като дойдатъ, тѣ изгубватъ своето равновесие. Тѣй както се развива животътъ на съвременнитѣ хора, той има предъ видъ да имъ покаже, де сж тѣхнитѣ слабости, до които, като дойдатъ, тѣ изгубватъ своето равновесие. Той има предъ видъ да имъ покаже, де сж тѣхнитѣ слабости, т. е. де е тѣхната месечина. Чрезъ страдания, чрезъ изпитания, Провидението иска да покаже на хората, де сж слабитѣ имъ страни. Всѣки човѣкъ има слаби страни. Въ това нѣма нищо лошо. Азъ считамъ гениаленъ човѣкъ онзи, който изправя една своя слаба чѣрта. Талантливитѣ, гениалнитѣ хора идатъ въ свѣта, за да изправятъ своитѣ погрѣшки, както и погрѣшкитѣ на другитѣ хора. Хората трѣбва да изправятъ редъ погрѣшки, докато дойдатъ до истинското знание. Иначе, ако днесъ, при слабоститѣ и погрѣшкитѣ, които иматъ, придобиятъ истинско, положително знание, тѣ ще злоупотрѣбятъ съ него. Напримѣръ, красотата е необходима въ живота на хората, но тѣ трѣбва разумно да се ползватъ отъ нея. Безъ красота животътъ не може да съществува. Тя дава потикъ на хората. Като видите единъ ангелъ, вие се импулсирате. Какъ си представяте ангелитѣ? Като стари, набръчкани баби и дѣдовци? Не, красотата не се заключава въ бръчки. Красивото лице нѣма бръчки, но и мумия не е. Красивото лице не е гладко, опнато, безъ никакви бръчки. Красивото лице не трѣбва да има бръчки, но трѣбва да има долини и планински върхове, поля и градини, рѣки, морета и извори. Който погледне такава красиво лице, той трѣбва да види въ него великъ, обширенъ свѣтъ.

Пророкътъ преди хиляди години е казалъ: „Духътъ на Господа е върху мене.“ И наистина, нѣма по-хубаво нѣщо отъ това, Духътъ на Господа да бжде върху човѣка. Когато Божествениятъ Духъ дойде върху човѣка, въ него се явяватъ необикновени състояния. Нѣма по-красиво състояние отъ